

فرمانروایی هخامنشیان

بر مصر

دکتر محمد ملکی

سرشناسه	: ملکی، محمد - ۱۳۰۹
عنوان و نام پدیدآور	: فرمانروایی هخامنشیان بر مصر / محمد ملکی.
مشخصات نشر	: تهران: سمیر، ۱۳۹۸
مشخصات ظاهری	: ۱۰۲ ص، ۵۰۵ ص، م
شابک	: ۹۷۸-۹۶۴-۲۲۰-۴۳۱-۱
و ضعیت فهرست نویس	: فیبا
پادداشت	: چاپ قلم: کتاب ریوا، ۱۳۹۶
پادداشت	: کتابخانه.
پادداشت	: نمایه.
موضوع	: ایران -- تاریخ -- هخامنشیان، ۵۵۸ - ۳۳۰ ق. م
موضوع	: Iran -- History -- Achaemenians, 558 - 330 B. C.
موضوع	: ایران -- تاریخ -- هخامنشیان، ۵۵۸ - ۳۳۰ ق. م. -- تأثیر مصر
موضوع	: Iran -- History -- Achaemenians, 558 - 330 B. C. -- Egypt influences
موضوع	: مصر -- تمدن -- تأثیر ایران
موضوع	: Egypt -- Civilization -- Iranian influences
رده بندی کنگره	: DSR۲۱۴
رده بندی دیوبی	: ۱۶/۴۰۰
شماره کتابشناسی ملی	: ۹۷۸۱۴۳۱

انتشارات سمیر

فرمانروایی هخامنشیان بر مصر
 دکتر محمد ملکی
 چاپ دوم: ۱۴۰۲
 ۲۰۰ شمارگان:
 چاپ: هنگام
 شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۲۰-۴۳۱-۱

تهران، میدان انقلاب، پاساز ایران، طبقه سوم، پلاک ۱۰۷
 تلفن: ۶۶۴۱۲۷۲۶ - ۰۵۲۵ - ۶۶۹۰۰۵۲۵

۱۸۰۰۰ تومان

فهرست

۹	مقدمه
۱۳	منابع
۱۹	از روی کار آمدن پسامتیک یکم تا آستانه ورود ایرانیان
۱۹	جغرافیای تاریخی مصر باستان
۱۹	حدود مصر
۲۱	شرایط طبیعی
۲۲	مردم
۲۳	تاریخ مصر
۲۳	تأسیس سلسله بیست و ششم (۵۲۵-۶۶۴)
۲۵	پسامتیک یکم
۲۶	جانشینان پسامتیک
۲۸	روابط مصر با آسیا
۲۸	روابط مصر با آشوریها و لیدیایها
۲۹	روابط مصر و بابلیها
۳۰	مصر و یونان
۳۴	زمینه‌های لشکرکشی هخامنشیان به مصر
۳۴	کورش دوم و تأسیس شاهنشاهی هخامنشی
۳۴	کورش از تولد تا شاهی
۳۵	کورش و تسخیر ماد
۳۷	فتح لیدی و آغاز جهانگیری

مقدمه

پس از تأسیس شاهنشاهی هخامنشی توسط کورش دوم، که با پیروزی بر مادها محقق شد، دولت‌های هم‌جوار به خصوص لیدی بر آن شدند که در مقابل قدرت‌یابی کورش از خود عکس العمل نشان دهند. این عمل، با واکنش سریع کورش در تسخیر سارد و قبضه کردن دولت‌شهرهای آسیای کوچک منجر شد. البته استراتژی کورش در فتح و تسخیر سرزمین‌های مجاور یک استراتژی کاملاً تدافعی در جهت خواست و اراده مردمان آن روزگار بود که عدالت این فرمانروایی باستانی، قلوب ملت‌ها را متوجه خود کرد بود. این کتاب، پیش از پرداختن به چگونگی فتح مصر به وسیله کمبوجیه و پس از شرح جغرافیای تاریخی مصر، با نگاهی مختصر به تحولات تاریخی دوران این شاهنشاه، تسخیر مصر توسط کمبوجیه را در جهت تداوم عملکرد انسان‌نشانه کورش، بر اساس داده‌ها و مستندات تاریخی روایت می‌کند. فتح مصر به وسیله کمبوجیه، موجب سلطه مستقیم هخامنشیان شد و این امر به نوبه خود به واسطه موقعیت جغرافیایی مصر و اقتصاد مبتنی بر کشاورزی و تجارت این سرزمین، فواید فراوانی نصیب ایران کرد. در عوض هخامنشیان نیز با اقداماتی از قبیل حفر کاریز در واحدهای مصر برای بهبود کشاورزی و حفر کanal سوئز برای تسهیل تجارت مصر، تدوین قوانین محلی مصر و توسعه معابد مصری نه تنها به نیازهای اقتصادی مصر توجه کردند بلکه آنها به امنیت و نیازهای اجتماعی فرهنگی این سرزمین نیز اهتمام ورزیدند.

این کتاب پس از بررسی داده‌های تاریخی دوران کورش و سال‌های آغازین فرمانروایی کمبوجیه، بر اساس گزارش منابع اولیه، انگیزه کمبوجیه برای لشکرکشی به سرزمین باستانی مصر را هرچند عمدها حول موضوعاتی از قبیل کارشنکنی و مزاحمت‌های فرعون آماسیس در روند تسخیر سرزمین‌های لیدی،

بابل و دخالت‌های گاه و بی‌گاه این فرعون در امور دولت‌شهرهای آسیای کوچک و مستعمرات هخامنشیان در مجاورت مرزهای مصر به تصویر می‌کشد؛ اما با بررسی پیشینه تاریخی مصر و سیاست خارجی آماسیس در ارتباط با دولت‌های یونانی به خصوص آتن و اقدامات آتی هخامنشیان در زمان داریوش و پسرش خشایارشا در زیر سلطه کشاندن سکاهای شمال غرب قلمرو هخامنشی و مقابله با نفوذ یونان، در واقع عامل اصلی حمله کمبوجیه به مصر، بیشتر حول محور یونان و به دلیل ممانعت از نفوذ دولت‌های یونانی در مصر تفسیر می‌کند. بنابراین علت و انگیزه حمله هخامنشیان به مصر، در نتیجه تصمیم شخصی کمبوجیه برای انتقام از مصریان که هرودت بدان اشاره کرده، نیست؛ بلکه در عوض حمله کمبوجیه به مصر یک تصمیم از پیش تعیین شده بود که به دنبال یک هدف خاصی، از زمان کورش طراحی و در زمان کمبوجیه مورد اجرا و در زمان داریوش و جانشینانش، شکل گرفت و تداوم یافت.

مهمنترین پیامد فتح مصر، تضعیف خطر یونان بود که هخامنشیان با تسخیر مصر حداقل مهم‌ترین امیر قشار یونانیان برای تحت فشار قرار دادن ایران را از کار انداختند و زمینه را برای فشار بیشتر بر یونان در دوران داریوش و جانشینانش فراهم شد. افزون بر این، ایجاد نیروی دریایی تثییت قدرت هخامنشیان در سرزمین‌های مأموری فرات، تسخیر بدون جنگ لیسی، سیزن و برکه، تثییت سلطه هخامنشیان بر مصر و تسخیر بخش‌های بزرگی از ممالک لمحدی کارتاژ، آمون و حبشه، از مهم‌ترین دستاوردهای سلطه بر مصر است، که در نتیجه حمله کمبوجیه به مصر هخامنشیان بدان دست یافتدند.

یکی دیگر از موضوعاتی که در کتاب بدان پرداخته شده بررسی ماهیت سورش مصریان است که با به کارگیری دقیق داده‌های منابع آن دوره و یافته‌های جدید باستان‌شناسی، به بررسی این پدیده، با کمک تحلیل‌های مختلف از سورش و قیاس آن با موارد مشابه پرداخته شده است. با توجه به اقدامات عام‌المنفعه هخامنشیان در مصر در دوران نخست سلطنت آنها بر مصر و تسامح و تساهل آنها با مصریان، تبیین ماهیت سورش مصر در این دوره را می‌توان از علل و ماهیت یکسانی تلقی کرد و نارضایتی مصریان از پذیرش شاهانی بیگانه که هیچ پیشینه تاریخی و یا باور مذهبی مشترکی با آنها نداشت و همواره در مقابل سلطه‌اش احساس حقارت می‌کردند، نسبت داد و دلایل دیگر از قبیل فشار مالیاتی بر مصر و نارضایتی مصریان از حکومت هخامنشیان که به سرعت به

ذهن خطور می‌کند، با در نظر گرفتن اقدامات مثبت و کارساز هخامنشیان در مصر تنها می‌تواند محرك شورش تلقی شوند. افزون بر این نقش قدرت‌های خارجی، بهخصوص دولت‌شهر یونانی آتن، که پیش از هخامنشیان از شرکای بزرگ اقتصادی مصر بودند و در اقتصاد و تجارت مصر نقش بسزایی داشتند و در گذشته به دلیل نزدیکی و داشتن باورهای مذهبی مشترک، مناطقی برای سکونت به آنان داده شده بود، از دیگر علل مهم شورش مصر در این دوره است که، برای رهایی خود از محاصره همه جانبه هخامنشیان، در ترغیب مصریان به شورش در این دوره موثر بوده‌اند.

افزون بر این، در فصول آخر این کتاب، به مسئله رویکرد هخامنشیان به میراث متنوع و گسترده مصریان با استفاده از یافته‌های باستان‌شناسی و نیز مطالعات تاریخی جدید، به اثبات نقش اثرباره هخامنشیان در تحول ساختار اداری و اقتصادی مصر پرداخته شده و روایت دقیق‌تری از رویارویی این دو تمدن باستانی ارائه داده است، که با گزارش برخی مورخین باستانی هم خوان نیست. همچنین با بررسی و تطبیق نوشتۀ‌های این دو گروه، رویکرد هخامنشیان به میراث مصریان، که در مبالغ بولناتی تا حدودی با سیاه نمایی توأم بوده، با تحلیل یافته‌های جدید مثبت ارزیابی می‌کند و قادری از ابهامات برجای مانده درباره عملکرد فرمانروایان هخامنشی در مصر تأثیر نداشته باشد. قرون متتمادی بنا به دلایلی به آن دامن زده شده است، روشن می‌شود.

به عبارت دیگر این کتاب با استفاده از مدارک و یافته‌های باستان‌شناسی جدید در مناطق مختلف مصر، عملکرد خشونت‌آمیز شاهنشاهان هخامنشی در مصر را که توسط مورخین یونانی و رومی روایت شده، رد می‌کند و در عوض از پیوندهای دوستانه و تنگاتنگ بین دو جامعه پرده بر می‌دارد. این مدارک رعایت و پیروی از اصول کشورداری کوشش در اداره سرزمین مصر توسط جانشینانش را مورد تایید قرار می‌دهد.

شاهنشاهان هخامنشی، به ویژه داریوش بزرگ در طول دوره فرمانروایی خود بر مصر، با احترام ویژه‌ای به تمدن دره نیل می‌نگریستند. آنها با علاقه‌مندی، به پیروی از سیاست‌های فرعونی پیشین، اقدامات عمرانی و فرهنگی ناتمام آنان را تمام کردند و با این کارها، مصریان شکست خورده را، هر چه بیشتر با حاکمیت شاهنشاهی هخامنشی پیوند دادند.

هخامنشیان در مصر، در سراسر دوره تسلط‌شان بر این سرزمین، ارتباط‌های

نژدیکی با هم بر قرار کردند. این ارتباطات در مواردی باعث شکوفایی عناصر فرهنگی و تمدنی هر یک از آن جوامع شد. اما در مطالعه آثار مربوط به سازمان اداری و اقتصاد مصر در این دوره، شواهد بسیاری از راهیابی دستاوردهای کهن هخامنشیان در زمینه‌های مختلف سیاسی و اقتصادی هستیم که تاثیر ایرانیان بر مصر در موارد گوناگونی همچون تدوین قوانین، بازسازی و تأسیس مدارس پزشکی، بازسازی و ساخت معابد مصری، حفر کاریز و ساخت ترئه سوتز که موجب گسترش شبکه‌های آبیاری و ارتباط و توسعه تجارت شدند، کاملاً مشهود است. به همین دلیل، به طور کلی می‌توان گفت که فتح و تسخیر مصر توسط پارسیان و حضور فیزیکی آنان در مصر نه تنها پیامد منفی در حوزه‌های مختلف اداری و اقتصادی در مصر دربر نداشت، بلکه موجب آرامش سیاسی و سازمان‌دهی اقتصادی سرزمین مصر شد.

این کتاب در صحیقت پژوهشی درباره حضور هخامنشیان در مصر است که پیش از این در قالب یک میان‌نامه پژوهشی، در مقطع کارشناسی ارشد با عنوان هخامنشیان در مصر، با راهنمایی استاد فاضل جناب آقای دکتر روزبه زرین‌کوب در دانشگاه تهران، با مشاورت استاد دکتر محمدتقی راشد محصل و داوری استاد دکتر محمدباقر وثوقی با درجه عالی در سال ۱۳۷۷ از آن دفاع شده است. کتاب حاضر، تحت همین عنوان، پیش از این نیز از جانب انتشارات ریرا در سال ۱۳۹۶ به چاپ رسید و در این مدت پس از اندکی تغییرات، بنا به توضیه برخی دوستان به چاپ مجدد آن همت گماشتم.